

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce : nezl. Ch. P.**, nar., st. přísl. Ruská federace, bytem v ČR V, P. 5, zastoupena Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem,, se sídlem Ječná 548/7, Praha 2, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schr. 21, Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci žádosti žalobce 1.10.2014 o vydání povolení k trvalému pobytu,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu ze dne 1.10.2014 do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 8 800 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Pavla Čížinského, advokáta.**

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce ze dne 1.10.2014 o povolení k trvalému pobytu na území České republiky.

Namítal, že o jeho žádosti byl žalovaný povinen rozhodnout dle § 169 odst. 1 písm. ce zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky (dále také zákon o pobytu cizinců) do 60 dnů ode dne podání žádosti. Protože žalovaný dosud nerozhodl, podal žalobce dne 14.1.2015 žádost o opatření proti nečinnosti správního orgánu ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Komise vydala dne 2.2.2015 opatření proti nečinnosti, kterým žalovanému uložila povinnost rozhodnout o žádosti žalobce do 30 dnů. Tato lhůta uplynula dne 11.3.2015, ovšem žalovaný stále nerozhodl a je nadále nečinný.

Z uvedených důvodů se žalobce domáhal vydání rozsudku, jímž by soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel oprávněnost podané žaloby a uvedl, že v řízení činí úkony směřující k vydání rozhodnutí. Správní orgán zjišťuje, zda žalobce splňuje podmínky, které stanoví zákon o pobytu cizinců pro udělení trvalého pobytu. Konkrétně uvedl, že dne 10.10.2014 zaslal žalobci výzvu k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí a dne 7.2.2015 výzvu k odstranění vad žádosti – k doložení originálu cestovního dokladu. Dále uvedl, že po vydání opatření proti nečinnosti Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců žalovaný bude provádět další úkony ke zjištění skutečného stavu věci k ověření podmínek pro udělení povolení.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal tvrzení žalobce o nečinnosti žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 81 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podle § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podaná na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h.

Citované zákonné ustanovení stanoví povinnost ministerstva rozhodovat ve věci povolení k trvalému pobytu na území České republiky ve lhůtě 60 dnů. Tato lhůta platí pro řízení o žádosti po dobu řízení až do rozhodnutí ve věci samé. Smyslem stanovení lhůty pro rozhodnutí správního orgánu v zákonném předpise je vymezení časově odpovídající lhůty pro činnost správního orgánu a stanovení okamžiku, do kterého může účastník řízení legitimně očekávat vydání meritorního rozhodnutí. Žalovaný v této lhůtě nerozhodl a ze spisu je zřejmé, že tak neučinil ani po vydání opatření proti nečinnosti, jímž bylo žalovanému uloženo, aby rozhodl o předmětné žádosti do 30 dnů od doručení opatření proti nečinnosti. Opatření proti nečinnosti bylo vydáno dne 2.2.2015, ve správním spise není vyznačeno datum jeho doručení, žalobci však bylo opatření doručeno, neboť uvádí, že lhůta k vydání rozhodnutí dle opatření uplynula dne 11.3.2015 a žalovaný tuto skutečnost nezpochybňuje.

Od uvedené doby žalovaný provedl úkony směřující k opatření chybějících dokladů, žalobce pro tyto účely požádal dne 16.2.2015 o prodloužení lhůty k předložení dokladů, přičemž ke dni 23.2.2015 je ve správním spise založena kopie cestovního dokladu žalobce. Další úkony žalovaného nejsou ze správního spisu patrné.

Na dotaz soudu ze dne 3.11.2015 na stav řízení, zda ve věci žádosti žalobce bylo rozhodnuto, případně, kdy lze očekávat rozhodnutí, žalovaný konkrétně neodpověděl, pouze přípisem ze dne 5.11.2015 soudu sdělil skutečnosti již známé ze spisu, tj., kdy byla podána žádost žalobce a že ve věci bylo vydáno opatření proti nečinnosti.

Na základě uvedených skutečností Městský soud v Praze shledal žalobu důvodnou, neboť od podání žádosti žalobce uplynula doba stanovená zákonem pro vydání rozhodnutí a

od vydání opatření proti nečinnosti také uplynula značná doba, přičemž stav správního spisu nezobrazuje žádný podstatný posun v rozhodování žalovaného.

Městský soud v Praze proto dle § 81 odst. 2 s.ř.s. žalovanému uložil, aby vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu na území České republiky, tedy v přiměřené lhůtě, která není delší, než lhůta stanovená zákonem o pobytu cizinců na území České republiky.

Při splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým projednáním věci nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s § 60 odst. 1 větou první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč a v nákladech právního zastoupení.

Náklady právního zastoupení tvoří odměna zástupci žalobce za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení a podání žaloby) po 3.100,- Kč a 2x paušál 300,- Kč dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a § 13 odst. 3 cit. vyhlášky. Zástupce žalobce k výzvě soudu nedoložil, zda je plátcem DPH, proto soud stanovil náhradu nákladů řízení za provedené úkony bez započtení DPH. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí tedy 8 800 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. prosince 2015

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková